

32002L0013

20.3.2002

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 77/17

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/13/EÜ,

5. märts 2002,

millega muudetakse nõukogu direktiivi 73/239/EMÜ seoses kahjukindlustusseltside solventsusmarginaalinõuetega

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2 ja artiklit 55,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Finantsteenuseid käsitlevas tegevuskavas, mis kiideti heaks Euroopa Ülemkogu istungitel 3. ja 4. juunil 1999 Kölnis ning 23. ja 24. märtsil 2000 Lissabonis, tunnistatakse kindlustusseltside solventsusmarginaali tähtsust kindlustusvõtjate kaitsmiseks ühtsel turul, sest selle abil tagatakse kindlustusseltside võetavatele riskidele vastav kapitalinõue.
- (2) 24. juuli 1973. aasta esimeses nõukogu direktiivis 73/239/EMÜ otsese kindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ⁽⁴⁾ nõutakse, et kindlustusseltsidel peab olema solventsusmarginaal.
- (3) Kindlustusseltsidele esitatav nõue kehtestada lisaks lepinguliste kohustuste täitmiseks vajalikele kindlustustehnilistele eraldistele kindlustustegevuse kõikumiste vastast kaitsset silmas pidades ka solventsusmarginaal, on kindlustatud isikute ja kindlustusvõtjate kaitseks ettenähtud usaldatusnormatiivide täitmise järelevalve süsteemi oluline osa.
- (4) Direktiiviga 73/239/EMÜ kehtestatud olemasolevaid solventsusmarginaali eeskirju ei ole hilisemate ühenduse õigusaktidega oluliselt muudetud ja nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivis 92/49/EMÜ otsese kindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas kahjukindlustusdirektiiv) ⁽⁵⁾ nõutakse, et komisjon esitaks nõukogu

direktiiviga 91/675/EMÜ ⁽⁶⁾ loodud kindlustuskomiteele aruande solventsusmarginaali edasise ühtlustamise vajaduse kohta.

- (5) Komisjon on koostanud selle aruande, võttes arvesse Euroopa Liidu liikmesriikide kindlustusjärelvalveasutuste konverentsi koostatud ja kindlustusseltside maksejõulisust käsitleva aruande soovitusi.
- (6) Kuigi aruandes jõuti järeldusele, et praegune lihtne süsteem on toiminud rahuldavalt ning põhineb usaldusväärsusel põhimõtetel ja ulatuslikul läbipaistvusel, on üksikjuhtudel, eeskätt tundlike riskiprofiilide puhul täheldatud teatavaid puudusi.
- (7) On vaja lihtsustada ja suurendada olemasolevaid minimaalseid garantiifonde eeskätt seoses nõudesummade ja tegevuskulude suurenemisega inflatsiooni tõttu pärast nende esialgset vastuvõtmist. Vastavalt tuleks suurendada ka künnisväärtusi, mille ületamisel kohaldatakse kindlustusmaksete ja nõuete alusel solventsusmarginaalinõude kindlaksmääramisel madalamat protsendimäära.
- (8) Minimaalsete garantiifondide ja künnisväärtuste suurte järskude tõusude vältimiseks tulevikus tuleks kasutusele võtta mehhanism, mille abil fonde ja künnisväärtusi saaks kohandada Euroopa tarbijahinnaindeksi muutumise kohaselt.
- (9) Eriolukordades, kui kindlustusvõtjate õigused on ohustatud, tuleks pädevatele asutustele anda volitused sekkuda piisavalt varases etapis, kuid nimetatud volitusi kasutades peaksid pädevad asutused siiski teavitama kindlustusseltse sellise sekkumise põhjustest kooskõlas usaldusväärse halduse ja nõuetekohase menetluse põhimõtetega; kuni selline olukord jätkub, ei tohiks pädevad asutused tõendada, et kindlustusseltsil on piisav solventsusmarginaal.
- (10) Võttes arvesse esmakindlustajate ostetud edasikindlustuskatte laadi turusuundumuse muutust, tuleks pädevatele asutustele anda volitused solventsusmarginaalinõude alandamise piiramiseks teatavate asjaolude korral.
- (11) Kui kindlustusandja piirab oluliselt oma tegevust või lõpetab uute kindlustuslepingute sõlmimise, on vaja kehtestada piisav solventsusmarginaal järelejäänud tegevusest põhjustatud vastutuse katmiseks kindlustustehniliste eraldiste taseme kohaselt.

⁽¹⁾ EÜT C 96 E, 27.3.2001, lk 129.

⁽²⁾ EÜT C 193, 10.7.2001, lk 16.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 4. juuli 2001. aasta aramus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 14. veebruari 2002. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/26/EÜ (EÜT L 181, 20.7.2000, lk 65).

⁽⁵⁾ EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).

⁽⁶⁾ EÜT L 374, 31.12.1991, lk 32.

- (12) Olemasolevat solventsusmarginaalinõuet tuleks oluliselt suurendada teatavate eriti volatiilse riskiprofiiliga kahjukindlustusliikide puhul, et nõutav solventsusmarginaal vastaks paremini tegevuse tegelikule riskiprofiilile.
- (13) Raamatupidamise ja kindlustusmatemaatiliste lähenemisviiside erinevuste mõju arvessevõtmiseks on asjakohane teha solventsusmarginaalinõude arvutamise viisis vastavaid kohandusi, et see toimuks kooskõlastatult ja järjepidevalt, asetades kindlustusseltsid võrdsetele alustele.
- (14) Käesolevas direktiivis tuleks sätestada solventsusmarginaalinõude miinimumtase ja päritoluliikmesriik peaks suutma kehtestada rangemad eeskirjad neile kindlustusseltsidele, kellele tema pädevad asutused tegutsemisloa annavad.
- (15) Direktiivi 73/239/EMÜ tuleks vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 73/239/EMÜ muudatused

Direktiivi 73/239/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 3 lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata vastastikuste kindlustusseltside suhtes, mis vastavad järgmistele tingimustele:

- põhikiri peab sisaldama sätteid täiendavate sissemaksete sissenõudmise või hüvitiste vähendamise kohta;
- nende tegevus ei hõlma vastutusriske, kui need ei moodusta lisariske lisa punkti C tähenduses, või krediidi- ja garantiiriske;
- käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevuse sissemaksetest saadav aastakasum ei tohi ületada 5 miljonit eurot ja
- vähemalt pool käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevuse sissemaksetest saadavast tulust peab tulema isikult, kes on vastastikuse kindlustusseltsi liikmed.

Käesolevat direktiivi ei kohaldata kindlustusseltside suhtes, mis vastavad kõikidele järgmistele tingimustele:

- kindlustusselts ei tegele ühegi käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva tegevusega, välja arvatud lisa punkti A liigis 18 kirjeldatud tegevus,
- see tegevus toimub eranditult kohalikul alusel ja seisneb ainult mitterahaliste hüvitiste andmises ja
- raskustesse sattuvate inimeste abistamisega kogutud aastakasum kokku ei ületa 200 000 eurot.

Käesoleva artikli sätteid ei takista siiski vastastikusel kindlustusseltsil taotleda litsentsi või säilitada seda käesoleva direktiivi kohaselt.”

2. Artikkel 16 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 16

1. Iga liikmesriik nõuab, et igal kindlustusseltsil, kelle peakontor asub tema territooriumil, oleks kogu oma tegevuse jaoks jätkuvalt kasutusel piisav solventsusmarginaal, mis vastab vähemalt käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Kasutusel olev solventsusmarginaal koosneb kindlustusseltsi varadest, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused ja immateriaalne vara, sealhulgas:

- sissemakstud aktsiakapital või vastastikuse kindlustusseltsi korral tegelikud esialgsed vahendid koos kõigi liikmete arvetega, mis vastavad järgmistele nõuetele:
 - asutamisleping ja põhikiri peavad ette nägema, et nendelt arvetelt võib liikmetele makseid teha ainult nii-võrd, kui-võrd see ei põhjusta kasutusel oleva solventsusmarginaali langemist nõutavast tasemest madalamale, või pärast kindlustusseltsi likvideerimist, kui kõik kindlustusseltsi muud võlad on tasutud;
 - asutamisleping ja põhikiri peavad kõigi punktis i nimetatud maksete suhtes, mis ei ole seotud liikmeksõleku isikliku lõpetamisega, ette nägema, et pädevatele asutustele tuleb teatada vähemalt kuu aega ette ja et need võivad selle aja jooksul makse keelata;
 - asutamislepingu ja põhikirja asjakohaseid sätteid võib muuta ainult juhul, kui pädevad asutused on kinnitanud, et neil ei ole muutmisele vastuväiteid, kui punktides i ja ii nimetatud nõuetest ei tulene teisiti;
- vahendid (kohustuslikud ja vabad), mis ei vasta lepingulistele kohustustele;
- eelmiste perioodide jaotamata kasum või kahjum pärast dividendide mahaarvamist.

Kasutusel olevat solventsusmarginaali vähendatakse kindlustusseltsi otseses valduses olevate oma aktsiate summa võrra.

Selliste kahjukindlustusseltside puhul, kes investeerimistulu arvessevõtmiseks diskonteerivad või vähendavad oma kindlustustehnilisi eraldisi kahjukindlustusseltside raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aastaaruandeid käsitleva nõukogu 19. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/674/EMÜ (*) artikli 60 lõike 1 punktis g lubatud viisil, alandatakse kasutusel olevat solventsusmarginaali diskonteerimata kindlustustehniliste eraldiste või aastaaruannete lisades avaldatud mahaarvamiselsete kindlustustehniliste eraldiste ja mahaarvamisjärgsete diskonteeritud või kindlustustehniliste eraldiste vahe võrra. See korrigeerimine tehakse kõigi lisa punktis A loetletud riskide puhul, välja arvatud liikide 1 ja 2 all loetletud riskid. Muude kui liikide 1 ja 2 puhul ei ole kindlustustehnilistes eraldistes sisalduva pensionikindlustuse diskonteerimist vaja korrigeerida.

3. Kasutusel olev solventsusmarginaal võib koosneda ka järgmistest osadest:

- a) kumulatiivne eelisaktiivkapital ja allutatud laenukapital võivad moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam; sellest summast kuni 25 % võib olla fikseeritud tähtajaga allutatud laene või kumulatiivset eelisaktiivkapitali, tingimusel et kindlustusseltsi pankroti või likvideerimise korral on olemas siduvad lepingud, mille alusel allutatud laenukapital või eelisaktiivad on väiksema tähtsusega kui kõigi teiste võlausaldajate nõuded ja need makstakse tagasi alles siis, kui kõik teised sel ajal maksmata võlad on tasutud.

Allutatud laenukapital peab vastama ka järgmistele tingimustele:

- i) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud vahendeid;
- ii) fikseeritud tähtajaga laenude puhul peab esialgne tähtaeg olema vähemalt viis aastat. Hiljemalt aasta enne tagasimaksekuupäeva peab kindlustusselts esitama pädevatele asutustele heakskiitmiseks plaani, mis näitab, kuidas kasutusel olev solventsusmarginaal tähtajaks nõutaval tasemel hoitakse või sellele tuuakse, juhul kui määra, mille ulatuses laenu võib lugeda kasutusel oleva solventsusmarginaali osaks, järk-järgult ei vähendata vähemalt viimase viie aasta jooksul enne tagasimaksekuupäeva. Pädevad asutused võivad lubada sellised laenud varem tagasi maksta juhul, kui taotluse esitab emiteerinud kindlustusselts ja selle kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;
- iii) laenud, mille tagasimaksetähtaega ei ole määratud, võib tagasi maksta üksnes viieaastase etteteatamisega, välja arvatud juhul, kui laene ei käsitleta enam kasutusel oleva solventsusmarginaali osana või kui varasemaks tagasimaksmiseks on vaja pädevate asutuste eelnevat nõusolekut. Viimasel juhul peab kindlustusselts teatama pädevatele asutustele sellest vähemalt kuus kuud enne pakutavat tagasimaksekuupäeva, täpsustades kasutusel oleva ja nõutava solventsusmarginaali nii enne kui ka pärast kõnealust tagasimaksmist. Pädevad asutused lubavad tagasimaksmist ainult juhul, kui kindlustusseltsi kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;
- iv) laenuleping ei või sisaldada tingimusi, mille kohaselt teatud asjaoludel, välja arvatud kindlustusseltsi likvideerimise puhul, kuulub võlg tagasimaksmisele enne kokkulepitut tagasimaksekuupäevi;
- v) laenulepingut võib muuta ainult juhul, kui pädevad asutused on kinnitanud, et neil ei ole muudatustelevastuväiteid;

- b) väärtpaberid, mille tagasimaksekuupäeva ei ole määratud, ja muud finantsinstrumendid, sealhulgas muud kui punktis a nimetatud kumulatiivsed eelisaktiivad, võivad koos punktis a nimetatud allutatud laenukapitaliga moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam, kui täidetud on järgmised tingimused:

- i) neid ei või tagasi maksta esitaja algatusel ega ilma pädeva asutuse eelneva nõusolekuta;
- ii) emissioonileping peab võimaldama kindlustusseltsil laenuintressi maksmist edasi lükata;
- iii) laenuandja nõuded kindlustusseltsi vastu peavad tähtsuse järjekorras täielikult järgnema kõikidele allutamata võlausaldajate nõuetele;
- iv) väärtpaberite emiteerimist reguleerivad dokumendid peavad ette nägema võla ja maksmata intresside kasutamist kahjumi katteks, võimaldades kindlustusseltsil tegevust jätkata;
- v) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud summad.

4. Kui kindlustusselts on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud põhjendatud taotluse ja pädev asutus on sellega nõustunud, võib kasutusel olev solventsusmarginaal koosneda ka järgmistest osadest:

- a) pool maksmata aktsiikapitalist või esialgsetest vahenditest, kui makstud osa ulatub 25 % nimetatud aktsiikapitalist või vahenditest, kuid kuni 50 % kasutusel olevast või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam;
- b) muutuvate sissemaksetega vastastikuse või vastastikust tüüpi kindlustusseltsi puhul kõik täiendava sissemakse nõuded, mis tal on oma liikmete vastu majandusaasta jooksul, kuni pool maksimumsissemaksete ja tegelikult nõutud sissemaksete vahest, kuid siiski kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam. Pädevad siseriiklikud asutused töötavad välja suunised, milles sätestatud tingimuste kohaselt võib täiendavad sissemaksed heaks kiita;
- c) varade hindamisel selguvad varjatud netovahendid, kui need ei ole erandlikku laadi.

5. Lõigete 2, 3 ja 4 muudatused kasutusel oleva solventsusmarginaali jaoks sobivate elementide tehnilisi kohandusi õigustava arengu arvessevõtmiseks võetakse vastu nõukogu direktiivi 91/675/EMÜ (**) artiklis 2 sätestatud korras.

(*) EÜT L 374, 31.12.1991, lk 7.

(**) EÜT L 374, 31.12.1991, lk 32."

3. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 16a

1. Nõutav solventsusmarginaal määratakse kas kindlustusmaksete või sissemaksete iga-aastase summa või viimase kolme majandusaasta kahjunõuete keskmise määra alusel.

Kahjukindlustusseltside puhul, kes põhiliselt kindlustavad ainult ühe või mitme riski, nagu krediidi, tormi, rahe või külma vastu, arvutatakse kahjunõuete keskmine määr viimase seitsme majandusaasta põhjal.

2. Kui artiklist 17 ei tulene teisiti, võrdub nõutava solventsusmarginaali määr lõigetes 3 ja 4 nimetatud kahest tulemusest suuremaga.

3. Kindlustusmakse alus arvutatakse, kasutades suurimat allpool esitatud viisil arvutatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat ja tasutud kindlustusmaksete kogusummat.

Lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 kindlustusmakseid või sissemakseid suurendatakse 50 %.

Kindlustusmaksed või sissemaksed (kaasa arvatud kindlustusmaksete või sissemaksetega kaasnevad maksud), mis on sisse nõutud viimase majandusaasta otsekindlustuse tulemusena, liidetakse kokku.

Sellele summale liidetakse kõigi viimasel majandusaastal edasikindlustuse eest sissetulnud kindlustusmaksete summa.

Sellest summast lahutatakse viimasel majandusaastal tühistatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusumma, samuti nende maksude ja lõivude kogusumma, mis on seotud selles summas sisalduvate kindlustusmaksete või sissemaksetega.

Niiviisi saadud summa jaotatakse kaheks osaks, esimene osa on kuni 50 miljonit eurot, teine hõlmab ülejääki; nimetatud osadest arvutatakse välja vastavalt 18 % ja 16 % ning need liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahutamist kindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %.

Pädevate asutuste loal võib liikide 11, 12 ja 13 kindlustusmaksete või sissemaksete eraldamiseks kasutada statistilisi meetodeid.

4. Nõuete alus arvutatakse järgmiselt, kasutades lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 puhul 50 % võrra suurendatud nõudeid, eraldisi ja makstud nõudeid.

Otsekindlustuse tulemusena rahuldatud nõuete summad (lahutamata edasikindlustajate ja retrosessionääride makstud nõudeid) lõikes 1 täpsustatud ajavahemikel liidetakse kokku.

Sellele summale lisatakse samadel ajavahemikel edasikindlustuse või retrosessiooni osas rahuldatud nõuete summa ja rahuldamata nõueteks ettenähtud eraldiste summa viimase majandusaasta lõpus nii otsekindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse osas.

Sellest summast lahutatakse lõikes 1 täpsustatud ajavahemike jooksul makstud nõuete summa.

Allesjäänud summast lahutatakse nii otsekindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse rahuldamata nõuete eraldiste summa, mis on kehtestatud teise majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded. Kui lõikes 1 kehtestatud vaatlusperiood on seitse aastat, arvatakse maha rahuldamata nõuete eraldiste summa, mis on kehtestatud kuuenda majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded.

Vastavalt lõikes 1 ettenähtud vaatlusperioodile jaotatakse üks kolmandik või üks seitsmendik nii saadud summast kaheks osaks, esimene osa on kuni 35 miljonit eurot, teine hõlmab ülejäägi; esimesest osast arvutatakse 26 % ja teisest 23 % ning liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahutamist kindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %.

Pädevate asutuste loal võib liikide 11, 12 ja 13 nõuete, eraldiste ja makstud nõuete eraldamiseks kasutada statistilisi meetodeid. Lisa punkti A liigis 18 loetletud riskide puhul on nõuete summa, mida kasutatakse nõuete aluse arvutamiseks, kulud, mis kindlustusselts on abistamisel kandnud. Sellised kulud arvutatakse päritoluliikmesriigi siseriiklike õigusnormide kohaselt.

5. Kui lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt arvutatud nõutav solventsusmarginaal on madalam kui eelmise aasta nõutav solventsusmarginaal, peab see olema vähemalt niisama suur kui eelmise aasta nõutav solventsusmarginaal, mida on korrutatud viimase majandusaasta lõpu rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste ja viimase majandusaasta alguse rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste suhtarvuga. Nende arvutuste puhul arvutatakse kindlustustehnilised eraldised edasikindlustuse võrra vähendatuna, kuid see suhtarv ei tohi mingil juhul olla suurem kui üks.

6. Lõike 3 kuuendas lõigus ja lõike 4 kuuendas lõigus nimetatud osade suhtes kohaldatavaid mürdosi vähendatakse mõlemad kolmandiku võrra tervisekindlustuse puhul, millega tegeldakse samal alusel kui elukindlustusega, kui:

- a) makstavaid kindlustusmakseid arvutatakse haigestumustabelite alusel kindlustusmatemaatilise meetodi kohaselt;
- b) eluea pikenemise jaoks moodustatakse eraldis;
- c) piisava suurusega kindlusvaru loomiseks nõutakse lisamakseid;
- d) kindlustusselts võib lepingu katkestada hiljemalt enne kolmanda kindlustusaasta lõppu;
- e) leping näeb ette kindlustusmaksete suurendamise või väljamaksete vähendamise võimaluse isegi kehtivate lepingute korral.”

4. Artikkel 17 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 17

1. Üks kolmandik artiklis 16a nimetatud nõutavast solventsumarginaalist moodustab garantiifondi. See fond koosneb artikli 16 lõigetes 2 ja 3 ning päritoluliikmesriigi pädeva asutuse nõusolekul lõike 4 punktis c loetletud osadest.

2. Garantiifond ei või olla väiksem kui 2 miljonit eurot. Kui hõlmatud on kõik või mõned lisa punktis A loetletud liikidest 10-15 ühes sisalduvad riskid, on see fond 3 miljonit eurot.

Iga liikmesriik võib sätestada minimaalse garantiifondi vähendamise ühe neljandiku võrra vastastikuste kindlustusseltside ja vastastikust tüüpi kindlustusseltside puhul.”

5. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 17a

1. Artikli 16a lõigetes 3 ja 4 ning artikli 17 lõikes 2 sätestatud summad eurodes vaadatakse alates 20. septembrist 2003 igal aastal uuesti läbi, et võtta arvesse muutusi Eurostati avaldatavas kõiki liikmesriike hõlmavas Euroopa tarbijahinnaindeksis.

Neid summasid kohandatakse automaatselt, suurendades baasosa eurodes nimetatud indeksis käesoleva direktiivi jõustumise ja läbivaatamiskuupäeva vahelisel ajal toimunud muutusega protsentides ja ümardades seda täis 100 000 euroni.

Kui muutus protsentides pärast viimast kohandamist on alla 5 %, summat ei kohandata.

2. Komisjon teatab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule läbivaatamisest ja lõikes 1 nimetatud kohandatud summad.”

6. Artikli 20 lõikes 2 asendatakse tekst “artikli 16 lõike 3” tekstiga “artikli 16a”.

7. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 20a

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused nõuda kindlustusseltsidelt rahaliste vahendite taastamise kava, kui need pädevad asutused leiavad, et kindlustusvõtjate huvid on ohustatud. Rahaliste vahendite taastamise kava peab sisaldama vähemalt järgmisi kolme järgmist majandusaastat hõlmavaid üksikasju või tõendeid:

- a) halduskulude, eelkõige jooksvate üldkulude ja komisjonitaskude kalkulatsioonid;
- b) kava, milles esitatakse otsese majandustegevuse, sissetuleva edasikindlustuse ja väljamineva edasikindlustuse tulude ja kulude üksikasjalikud kalkulatsioonid;
- c) bilansi prognoos;
- d) kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja nõutava solventsumarginaali katteks kavandatud rahaliste vahendite kalkulatsioonid;
- e) üldine edasikindlustuspoliitika.

2. Kui kindlustusvõtjate huvid on ohustatud kindlustusseltsi finantsseisundi halvenemise tõttu, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on volitused teha kindlustusseltsidele kohustuslikuks kõrgem nõutav solventsumarginaal, et kindlustusselts suudaks lähitulevikus täita maksejõulisuse nõudeid. Selle kõrgema nõutava solventsumarginaali tase põhineb lõikes 1 nimetatud rahaliste vahendite taastamise kaval.

3. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused alandada kõikide kasutusel oleva solventsumarginaali jaoks sobivate osade väärtust eeskätt juhul, kui nende osade turuväärtuses on pärast viimase majandusaasta lõppu toimunud olulisi muutusi.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused piirata artikli 16a kohaselt kindlaksmääratud edasikindlustusel põhinevat solventsumarginaali alandamist, kui:

- a) edasikindlustuslepingute laad või kvaliteet on pärast viimast majandusaastat oluliselt muutunud;
- b) edasikindlustuslepingutega seoses olevat riski üleandmist ei toimu või see ei ole oluline.

5. Kui pädevad asutused on lõike 1 kohaselt nõudnud kindlustusseltsilt rahaliste vahendite taastamise kava, ei või nad anda tõendit käesoleva direktiivi artikli 10 lõike 3 teise lõigu, nõukogu direktiivi 88/357/EMÜ (*) (teine kahjukindlustusdirektiiv) artikli 16 lõike 1 punkti a ja nõukogu direktiivi 92/49/EMÜ (**) (kolmas kahjukindlustusdirektiiv) artikli 12 lõike 2 kohaselt nii kaua, kuni nad leiavad, et kindlustusvõtjate huvid on ohustatud lõikes 1 märgitud tähenduses.

(*) EÜT L 172, 4.7.1988, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/26/EÜ (EÜT L 181, 20.7.2000, lk 65).

(**) EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27)."

Artikkel 2

Ülemineku periood

1. Liikmesriigid võivad sellistele kindlustusseltsidele, kes käesoleva direktiivi jõustumise ajal pakuvad kindlustust nende territooriumil ühes või mitmes direktiivi 73/239/EMÜ lisas nimetatud kindlustusliigis, võimaldada käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast alates viieaastase tähtaja käesoleva direktiivi artiklis 1 sätestatud nõuete täitmiseks.

2. Liikmesriigid võivad kõigile lõikes 1 nimetatud kindlustusseltsidele, kes ei ole viieaastase tähtaja jooksul täielikult moodustanud nõutavat solventsusmarginaali, võimaldada selleks lisaaega kuni kaks aastat, kui need kindlustusseltsid on vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 20 esitanud pädevatele asutustele heakskiitmiseks meetmed, mida nad kavatsevad sel eesmärgil võtta.

Artikkel 3

Õigusaktide ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad 20. septembriks 2003 vastu käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendes meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid näevad ette, et lõikes 1 nimetatud meetmeid kohaldatakse esimest korda 1. jaanuaril 2004 või kõnealuse kalendriaasta jooksul algavate majandusaastate raamatupidamise järelevalve suhtes.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

4. Komisjon esitab hiljemalt 1. jaanuaril 2007 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja vajaduse korral täiendava kooskõlastamise vajaduse kohta. Aruandest peab selguma, kuidas liikmesriigid on kasutanud käesolevas direktiivis pakutud võimalusi ja eelkõige, kas siseriiklikele järelevalveasutustele võimaldatud otsustusõigus on enesega kaasa toonud olulisi erinevusi järelevalves ühtsel turul.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 5. märts 2002

Euroopa Parlamendi nimel

Nõukogu nimel

president

eesistuja

P. COX

R. DE RATO Y FIGAREDO